

ת"פ 54248/01/22 - מדינת ישראל נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 54248-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעות עכו

נגד
נאשם פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אלי סבן
גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע **עבירת איומים (2 עבירות)**- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש**- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, **בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם**- עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין ו**בעבירת היזק לרכוש**- עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 18.1.22 הפר הנאשם צו הגנה שניתן יום קודם לכן להגנת אמו, המתלוננת בתיק זה. הפרת הצו התבטאה בכך שהנאשם הגיע לביתה של המתלוננת, באותו מעמד החל להתווכח עם המתלונן, אחיינו (להלן גם: "**ח**"). מששמעה המתלוננת את הוויכוח פנתה לנאשם וביקשה ממנו לצאת מביתה. בנסיבות אלו, הנאשם זרק פחית שתייה לעבר המתלונן שפגעה בכתפו, תפס בחולצתו והכה בו מכות אגרופ לפניו, לראשו ולגבו. כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם נגרמה למתלונן המטומה קטנה מסביב לעין, כמו כן הנאשם קרע את חולצתו של המתלונן.

בהמשך לכך ובסמוך, עת הגיע לבית, אביו של המתלונן, התקרב אליו הנאשם ואיים עליו באמרו לו "**אני אראה לך מה זה, אני אהרוג אותך**".

כחודש עובר לאירוע המתואר, איים הנאשם על אביו של המתלונן באמרו לו "**אני ארצח אותך, אני אביא לך אנשים לבית**".

3. הצדדים טענו לעונש בפניי. במעמד זה הגישה המאשימה טיעונים בכתב. במסגרת ראיות לעונש הגישה המאשימה גיליון הרשעות קודמות (1/ת), כתב אישום וגז"ד בת"פ 2661-10-19 הכולל מאסר מותנה (2/ת) ותמונות של נפגע העבירה (3/ת).

הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על חייו, על שלימות גופו, בטחונו וחירותו. הזכות לחיים בשלווה בלא מורא ופחד. זכות זו מועצמת בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מוגברת

עמוד 1

לחיות בשקט ובשלווה בביתו ומבצרו. ערכים אלו הנם מנשמת אפה של חברה מתוקנת המקדשת את ערך החיים וכבוד האדם. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07)-

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

5. לא אחת עמדו בתי המשפט על מגמת הענישה המחמירה בה יש לנקוט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"

6. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות גם בערך המוגן של כיבוד רשויות החוק וציות לצווי בית המשפט. הנאשם הפר צו בית משפט אשר נועד למנוע מצבים דוגמת אלו הכלולים בכתב האישום. ציות לצווי בית המשפט הינו מן הכללים הבסיסים של חברה שומרת חוק. אדם פונה לבית המשפט לקבל הגנתו וצריך לדעת שצו בית המשפט יכובד וינהגו על פיו.

מתחם הענישה

7. חומרת מעשי הנאשם נלמדת מסמיכות המועדים בין מעמד הוצאת צו ההגנה להפרתו הרגל גסה על ידי

הנאשם וביצוע העבירות, יום אחד בלבד לאחר שניתן (!). ניתן להיווכח במהירות הרבה בה הפכו הדיבורים ובקשת המתלוננת כי יעזוב את הבית, למעשי אלימות משוללי כל רסן מצד הנאשם לאיומים אותם הפנה כלפי אביו של המתלונן.

8. יש לקבוע, כי לעבירת הפרת הוראה חוקית קדם תכנון. הנאשם הגיע לבית אמו ביודעו, כי נאסר עליו לעשות כן ושם פעמיו לביתה, תוך תכנון צעדיו אלו מבעוד מועד. אין בפניי, כי למעשה האלימות קדם תכנון. הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את מעשה האלימות, הן כמתואר בכתב האישום ברקע ויכוח עם אחיינו, שתחילתו בהפרת הוראה חוקית והגעת הנאשם לבית אמו, הגם שנאסר עליו לעשות כן ובקשה של אמו כי יעזוב את הבית.

9. הסגור מפנה לכך כי צו ההגנה נועד לשמירה על בטחונה של המתלוננת, הצו אומנם הופר, אולם, האלימות לא הופנתה כלפיה, כך שבטחונה לא הופר. דעתי אינה כדעתו. אומנם האלימות הפיזית לא הופנתה כלפיה במקרה זה, אך הפחד, הפגיעה ביכולת לנהל שיגרת חיים סבירה, היכולת לארח בביתה, כל אלו הופרו באופן בוטה.

10. בעקבות מעשי הנאשם נגרם נזק גוף למתלונן, בדמות המטומה קטנה סביב עין ימין. כן נגרם נזק לרכוש, חולצתו של המתלונן. נזקים אלו נלמדים מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם ואף מן התמונות שצורפו לעיוני (3/ת). הנאשם במעשיו אלו המצטרפים להשמעת איומים זרע אימה ופחד בביתו.

11. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:

רע"פ 7645/20 כהן נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.11.20) המבקש תקף את המתלונן באוטובוס בנסיבות בהן ביקש להנמיך את קולו בשיחת טלפון. אז איים המבקש כי "יאנוס" אותו, קיללו ובעט בפלג גופו האמצעי. בהמשך, אחז במתלונן ודחף אותו אל עבר ספסל אוטובוס, חנק אותו והכהו בפניו עד כי נגרמו למתלונן חבלות. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. על מבקש בעל עבר פלילי רלוונטי, הוטלו 7 חודשי מאסר, הופעלו 5 חודשי מאסר על תנאי במצטבר וסה"כ נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל. **ערעור המדינה על קולת העונש התקבל בדגש על ביצוע העבירות 9 ימים בלבד מיום שחרורו של המבקש ממאסר בגין ביצוע עבירות אלימות, הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר לצד הטלת המאסרים על תנאי במצטבר ובסך הכל 27 חודשי מאסר בפועל.** בר"ע נדחתה.

רע"פ 2099/21 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.4.21) בגין הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, הורה בית משפט שלום מאסר בפועל למשך 21 ימים. ערעור המדינה התקבל. בית משפט מחוזי השית על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בנסיבות בהן הפר המבקש את הוראות צו ההרחקה והתנאים המגבילים זמן קצר לאחר שניתנו.

רע"פ 3016 רחמימוב נ. מדינת ישראל (11.10.11) בגין 3 עבירות הפרת הוראה חוקית הוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

ת"פ 10053-03-18 מדינת ישראל נ. איסקוב לא פורסם בנבו. לא צורף לעיוני.

12. הסנגור עותר למתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בן מספר חודשים בודדים. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת הסנגור אינו מפנה לפסיקה.

13. מנעד הענישה בתחום האלימות במשפחה הוא רחב ומשתנה בכל מקרה על פי נסיבותיו. מגמת הפסיקה כפי שהנה משתקפת מן הפסיקה האחרונה הנה להחמיר את הענישה, בעבירות אלימות במשפחה בפרט. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים ואלימות עיינתי בפסיקה נוספת:

רע"פ 558/17 בן עמי נגד מדינת ישראל (18.1.17) באותו עניין הורשע המערער בעבירות איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות בהן תקף באמצעות חפץ קשיח את המתלונן, וכן תקף את אביו ושכנו של המתלונן שנחלצו לעזרתו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל לצד מע"ת, על אף המלצות תסקיר שירות המבחן להטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

ת"פ 61348-11-17 מדינת ישראל נגד אדגו (פורסם בנבו, 12.5.20) הנאשם הורשע אחר שמיעת ראיות בעבירות חבלה במזיד ברכב ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. נקבע כי יש להטיל ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל על הנאשם על אף היותו בגיר צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירות ובנסיבות בהן עתידה בת זוגו ללדת, אותן שקל בית משפט לקולא, הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ע"פ 42817-06-17 פלוני נגד מדינת ישראל (25.9.17) המערער הורשע ב2 עבירות איומים- על אמו ואחותו כי ישרוף אותן ואת בנה התינוק של אחותו ועבירת איומים נוספת על אמו באמצעות סכין. כן הורשע בעבירת היזק לרכוש בזדון בכך ששבר צלחות בבית. הערעור נתקבל במובן זה שהופחת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה משנה וחצי עד 3 שנות מאסר למאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל.

14. בשים לב לחומרת ביצוע העבירות, ביצוען תוך הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, וזאת יום אחד בלבד לאחר שניתן, התנהגותו הברוטאלית של הנאשם משנתבקש לעזוב את הבית, בו נאסר עליו להיות על פי צו בית משפט, גרימת הנזקים למתלונן ובהמשך אף הפניית איומים כלפי אבי המתלונן (בשנית), מוצאת אני לנכון

לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 לאמץ את מתחם העונש לו עותרת המאשימה ולהורות כי הנו נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

15. הנאשם יליד 1994. נטל אחריות והודה בביצוע העבירות.

16. לנאשם עבר פלילי רלוונטי. לחובתו הרשעה אחת מיום 18.12.19 בעבירות תקיפה סתם, התנהגות פרועה במקום ציבורי ואיומים בגינם הוטלו על הנאשם מאסרים על תנאי. המדובר בת.פ. 26681-10-19 שם נדון הנאשם בגין תקיפת אמו בביתה ואיומים עליה, אותו מקום בו בוצעו העבירות נשוא תיק זה. קיומם של מאסרים ותלויים כנגד הנאשם, לרבות הוראה חוקית שיצאה מפי בית המשפט יום קודם לביצוע העבירות, לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות איומים ואלימות.

בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי.

17. מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך עד בינוני של מתחם הענישה.

מאסרים על תנאי

18. בעניינו של הנאשם ניתן גזר דינו מיום 18.12.2019 בגין הרשעתו בעבירת תקיפה סתם, איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בגין הרשעתו זו תלויים ועומדים כנגדו 2 מאסרים על תנאי: האחד בן 3 חודשים שלא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי בן/ת משפחה והשני בן 45 יום שלא יעבור עבירת איומים או התנהגות פרועה במקום ציבורי (ת/2).

19. הכלל לעניין הפעלתו של מאסר על תנאי קבוע בסעיף 55 לחוק העונשין אשר לשונו כדלקמן:

55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

20. סעיף 58 לחוק העונשין מורה, כי

58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

21. בע"פ 3869/09 סלימן נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 28.12.09)

עמוד 5

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שיירשמו". "דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי" (ע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל, פס' 26 לפסק הדין ([פורסם בנבו], 26.6.2006) (להלן: פרשת ווליד). ראו גם אהרן אנקר מאסר על תנאי 22-24, 114 (1981); ע"פ 866/77 מזרחי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 694, 696 (1978); ע"פ 384/78 מדינת ישראל נ' משאלי, פ"ד לב(3) 245, 248 (1978) (להלן: פרשת משאלי); ע"א 577/83 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד לח (1) 461, 485 (1984)).

...

בית המשפט לא יטה להקל עם הנידון ולחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען וככל שיש בביצוען משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים (פרשת ווליד, פס' 25; ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (3) 562, 571 (2003); ע"פ 1899/04 ליבוביץ נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 2.3.05)). " (הדגשה לא במקור).

22. לטענת הסנגור, על פי ההלכה הפסוקה, יש לחפוף את תקופות המאסרים על תנאי אשר ניתנו בגזרי דינו של בית המשפט מיום 18.12.19 (ת/2) שכן בבסיס אותו פיצול של התנאי המטרה להקל עם הנאשם ולא להחמיר עמו שעה שהוא מבצע עבירת עוון. שעה שהנאשם מבצע שתי עבירות, עוון ופשע אין סיבה להפעיל את שני המאסרים על תנאי במצטבר.

23. בענייננו בגזר דינו של הנאשם בו הוטלו עליו מאסרים על תנאי, פיצול התנאים לא נבע מכך כי יוחסו לנאשם באותו עניין עבירת עוון ועבירת פשע. בית המשפט ערך הבחנה לעניין חומרת התנאי בגין אלימות פיזית לאלימות מילולית (איומים) או התנהגות פרועה במקום ציבורי. הנאשם הפר את שני התנאים על פי אותו כתב אישום ביחס לבני משפחה שונים, כאשר מיוחסות לנאשם 2 עבירות איומים, האחת מהן, במהלך אותו אירוע מיום 18.1.22 והשנייה כחודש קודם לכן. כך שהנאשם הפר את שני התנאים גם יחד ובנסיבות אלו הדין הוא כי שני התנאים חלים גם יחד. אמנם נכון הוא כי הפיצול בין התנאים במסגרת אותו גזר דין נועד להקל במידת העונש המיוחסת לאלימות מילולית ביחס לאלימות פיזית ומשכך, מוצאת אני כי במקרה זה ניתן להורות על חפיפת התנאים ביניהם.

24. הנני מוצאת לנכון לחפוף חודש אחד מבין 3 חודשי המאסר המותנה אשר יופעלו, למאסר אשר ייגזר בהליך זה וזאת נוכח חלוף הזמן מעת השתת התנאי ועד לביצוע העבירות נשוא הליך זה. אך זאת כך שיוטלו 3 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש אחר שיוטל על הנאשם.

25. איני מוצאת לנכון להשית על הנאשם חיוב בפיצוי וזאת על אף ביצוע העבירות תוך הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (המתלוננת בענייננו). הנאשם צפוי לרצות תקופת מאסר. המדובר בתא המשפחתי וככל שיחפצו בכך בני המשפחה פתוחה בפניהם הדרך להליך אזרחי על בסיס הכרעת הדין בתיק זה.

26. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלהלן:

- א. מאסר לתקופה של 8 חודשים.
- ב. הנני מורה על הפעלת המאסרים המתונים אשר הושתו על הנאשם במסגרת ת.פ. 26681-10-19 בני 45 יום ו-3 חודשים, בחופף זה לזה.
- ג. המאסרים המנויים בסעיפים א ו-ב ירוצו כך שחודש אחד ירוצה בחופף והיתר במצטבר, **סך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר וזאת החל מיום מעצרו 18.1.22.**
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות לרבות איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית או עבירת היזק לרכוש במזיד, ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשפ"ב, 23 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.